

Maria kommer in i klassrummet

-Jag tänkte att det vore bra att stämma i bäcken, det är därför jag är här. Allt började när jag hörde en elev kommentera en mening i en bok som hon inte förstod, ett uttryck som är självklart för de flesta vuxna. Ordet var *barnsben*. Som sagt, jag ansåg då att det vore bra att stämma i bäcken, alltså berätta om en hel del uttryck som kan dyka upp i böcker.

Maria tittar ut över klassrummet och eleverna och utbrister: Ni ser du ut som riktiga rackarungar!

Linda stämmer in: Ja, många här har en räv bakom örat!

Maria: En räv bakom örat! Jag som trodde att var och en var vit som snö!

Varför är du här egentligen frågar Linda Maria.

-Jo, jag kände att jag måste dra mitt strå till stacken och bidra med lite till undervisningen. Jag har i och för sig många järn i elden men jag kände att jag bara måste besöka någon av Lindas klasser! Dessutom har jag fått blodad tand! Veckan före höstlovet hade jag två bra lektioner i årskurs 9.

-Bättre sent än aldrig säger Linda. Hon fortsätter-jag trodde du mest hade samarbeten med högstadiet och kanske även Eva, studievägledaren!

-Jo, Eva och jag är som ler och långhalm, pratar mycket med varandra varje dag och även lite privat! Eva och jag sitter faktiskt i samma båt, vi jobbar ju liksom ensamma och har vår egen planering. Men samtidigt så tycker jag att Eva spelar Allan ibland, hon har en tendens att vilja ha MYCKET lektionstid. Jag vet samtidigt att hon är uppe i svinottan så hon har mycket energi och får mycket gjort! Hon far ju alltid fram här i skolans korridorer som ett jehu!

Ja, hon verkar ha många järn i elden! (Linda).

Psst, jag vill avslöja något(Maria säger detta), Eva är verkligen liten i maten, i alla fall här på lunchen i skolan. Jag däremot är alltid hungrig som en varg och äter alltid som en häst!

Ibland pratar Eva och jag om elever men här måste vi vara försiktiga-Små grytor har också öron!

Jag har faktiskt funderat på en sak Maria. Varför valde du att arbeta som bibliotekarie egentligen?

Jo det är faktiskt så att jag har tummen mitt i handen så att jag tänkte att jag måste ha ett jobb där jag kan jobba med huvudet och inte med händerna.

Men du Maria, du jobbar ju bara 80%, det blir ju inte så mycket i lön!

Nej, det stämmer, det blir till att suga på ramarna! Jag kan då inte leva på stor fot!

Tja säger Linda lite tröstande, jag jobbar ju 100% men jag får ändå rätta mun efter matsäcken!

Men du Maria, du börjar ju närma dig pensionsåldern. När tänker du gå i pension tror du?

Ja, det vete katten! Jag vet inte ens vad jag vill bo som pensionär, i Skåne eller i Hälsingland? Jag kanske vill börja på ny kula någonstans!

Apropå plats att bo på, har du bott i Svedala sedan barnsben Linda?

Jag är från Trelleborg svarar Linda.

Och du då Maria, var bor du?

Jag bor i Malmö men på helgerna är jag ofta hos min särbo som bor utanför Höganäs. Vi har varit tillsammans i 7 år så många tycker nog att det är dags att slå ihop våra påsar. När jag träffade Johan var det lite som att köpa grisen i säcken eftersom vi träffades via Match, en kontaktförmedling på internet. Men jag känner att jag är inte redo att börja på nya kula med nytt hem, annan bostadsort, nytt jobb. Men, men det är ju inte hugget i sten att vi för alltid ska vara särbos.

Nej, nu börjar jag få kalla fötter, jag skulle nog inte ha pratat så mycket om mitt privatliv som jag har gjort, nu byter vi ämne! (Maria)

Du Linda, jag vill ju inte lägga näsan i blöt men har ni en bra stämning i arbetslaget anser du?

Jo (svarar Linda), alla har ju skinn på näsan

Ingen som sätter sig på höga hästar?(Maria frågar)

Nej, tack och lov inte men vi har en lärare som alltid ska göra en höna av en fjäder.

Tja, den typen känner man ju igen, de brukar alltid ge en känga till någon direkt under ett möte eller så trycker de ner någon i skorna. Då har man ju lust att säga till dom, passar inte galoscherna så kan du ju söka ett annat jobb!

Själv har jag en tendens att vända kappan efter vinden(säger Maria). Det är en dålig egenskap jag har, men jag vill liksom inte hamna i konflikt med någon. Det har ibland slutat med att jag sitter där med skägget i brevlådan!

Jag har då båda fötterna på jorden(säger Linda)! Jag försöker alltid hålla huvudet kallt!

Jag upplever också att du har skinn på näsan Linda! Men har du kort stubin förresten?

Nej, det har jag inte men samtidigt försöker jag inte sopa något under mattan!

Helt rätt Linda, det är lika bra att ta tjuren vid hornen!

Själv önskar jag att jag kunde slå näven i bordet lite oftare, som detta med när jag lånade ut lånedatorer tidigare till exempel, det tog mycket tid och det var något som inte ingick i mina arbetsuppgifter egentligen. Det är så typiskt mig, jag ska alltid visa framfötterna! Nu har jag i alla fall tagit min hand från detta med lånedatorer och det känns SÅ bra! Man ska ju inte ta sig vatten över huvudet på jobbet!

Jag vill ha lite mer råg i ryggen och stå upp för mina viktigaste arbetsuppgifter som att lära ut informationssökning och källkritik.

Men du Linda, nu måste jag faktiskt ta mitt pick och pack och gå!

